

Rasspecifika Avelsstrategier

För

Petit Basset Griffon Vendéen

Arbetsgruppen för Svenska Petit Basset Griffon Vendéen Klubben

September 2017

Rasspecifika avelsstrategier- RAS för Petit Basset Griffon Vendéen

Inledning

På svenska kennelklubbens Kennelfullmäktige 2001 fattades beslut om att det för varje hundras ska finnas en s.k. rasspecifik avelstrategi (RAS). Uppdraget att utforma dessa lades på specialklubbarna som i sin tur i huvudsak delegerade ut arbetet på rasklubbarna, även om samordningsansvaret kvarstår hos specialklubben. RAS skall revideras vart femte år. Detta dokument utgör den andra revisionen av RAS. Hela RAS gicks igenom där alla fick komma med synpunkter och åsikter på uppfödaremöte, varefter det sedan varit ute på remiss på rasklubbens hemsida.

De rasspecifika avelsstrategierna RAS är handlingsplaner för aveln inom en specifik ras. De beskriver både problem och starka sidor, som kan finnas inom rasen och rymmer de avelsrekommendationer som rasklubbens medlemmar kommit överens om. Målet är att de hundar som föds upp ska vara friska och funktionella ur alla aspekter. Arbetet med RAS utgår från en beskrivning av nuläget och problem som finns hos rasen idag. Hänsyn tas bland annat till hundarnas hälsa, mentalitet och exteriör. Strategin beskriver också vilka målsättningar som finns och hur målen ska nås.

Rashistorik

PBGV som är en drivande hund, härstammar från Frankrike och kom till på 1940-talet, då man efterlyste en mindre drivande hund, än den dåvarande Grand Basset Griffon Vendéen. Man började därför avla på de minsta Grand hundarna och efterhand kom Petiten till. Den skulle på den tiden ha krokiga framben och den kvarlevan ser vi än idag på några av våra individer, trots att standarden idag beskriver raka framben. 1976 ändrades standarden för Grand och Petit och då gällde det först och främst mankhöjden. Till att börja med så var det bara benlängden som skiljde dem åt. Idag följer raserna sin egen standard, där Petiten är harmoniskt förminskad jämfört med Granden. Idag har inte mankhöjden lika stor betydelse, då typen är av större vikt. I rasens hemland jagar man med petiten i pack, vilket betyder att man släpper flera hundar åt gången. På drevproven i Frankrike bedöms varje hunds individuella förmåga att ta upp och driva, även om de arbetar som ett pack. Varje pack består av 4-8 st då rasen anses för självständig att arbeta i större pack. Samarbete och lydnad har alltid varit av största vikt i fransk avel. Rasens togs fram för bl.a. kaninjakt, men i de svenska drevproven, är kanin inte ett godkänt drevdjur.

Utvecklingen i Sverige

Första Petiten kom till Sverige från England 1973 och hette Hubbestad Harrod. Nästa hund som kom att få betydelse för aveln i Sverige var Akerwood Alpha, också hon från England. Första kullen föddes 1977 efter ovan nämnda hundar och samma kombination gjordes om 1978. De två kullarna gav blandat resultat, några riktigt bra Grand och några riktigt bra Petit. Ingen av de 8 hundarna var extremt krokiga i frambenen och det jagades med en del av dom. Hälsomässigt var avkommorna i båda kullarna överlag friska.

1978 köptes det in en hane från Holland vid namn Nounours Des Barbus Dentre Lac, som parades med A.Alpha, de fick 2 kullar. 1979 föddes C-kullen och 1981 D-kullen. Rent exteriört var dessa kullar av bättre och jämnare qualité, något långa, men med bra pälsar. Det uppkom dock ett annat problem, av de 7 i C-kullen var det bara 1 Copin som förblev frisk, de andra drabbades av meningit och eller epilepsi. Även i dessa 2 kullar jagades det en del med hundarna och de höll god qualité för jakten.

Samtidigt importerades hanen Ixia of Jomil och tiken Jomil Kasmira från England. I början på 80-talet kom den hund som gav rasen ett uppsving i popularitet, Axmos Aramis de la Garonne. Han blev Årets Petit 1984, 85 och var BIS-placerad på ett antal SKK utställningar. Axmos Aramis fick 86 valpar, importerna från välkända Morebess Kennel Danmark, Morebess Moustache de St Foy 93 valpar och Morebess Per 110 valpar samt Englands importen Jomil Zebedee 90 valpar och den i Sverige födda Trogens Thyras 50 valpar. Dessa hanar blev de tongivande hanarna i vår avel och det är förståeligt att med så många avkommor, undan få kombinationer, då rasen fortfarande var liten, vilket följande siffror visar 145 registrerade kullar från 1980 till 1990, så återfinns dessa hanar i nästintill samtliga stamtavlor.

1989 föddes det 29 kullar efter 15 olika hanar. Tio år senare föddes 80 kullar efter 53 hanar, varav 22 hanar var nya i avel. Under 2015 föddes 37 kullar efter 30 hanar, 2016 34 kullar efter 22 hanar.

Parning mellan besläktade individer ökar inte bara risken för att recessiva defektanlag ska dubblas, studier visar även att inavel har en negativ inverkan på egenskaper som är förknippade med reproduktion och överlevnad, vilket kan leda till så kallad inavelsdepression. Det kan ta sig uttryck i minskad fruktsamhet hos föräldradjuren eller försämrade tillväxt och livskraft hos avkomman.

Den genomsnittliga inavelsnivån för rasen under åren 1990-2000 låg mellan 4.0-2.6 % vilket får anses vara relativt lågt jämfört med många andra raser under denna period. Under nästa 10-årsperiod sjönk siffran ytterligare och endast 2002 hade en inavelsnivå på över 2 %.

Från 2010 har inavelsgraden legat runt 1 %. Vi har arbetat för att inavelsgraden hålls på en rimlig nivå och vi har inte bara nått vårt mål fortare än väntat, utan också med en lägre grad, än vad målet var. **Bilaga 1**

Vi kan även konstatera att avel på mer dokumenterad jakt sker, då kullar med minst en av föräldrarna drevmeriterad ökar. **Bilaga 2**

Antalet registreringar har gått ner genom åren, från att ha legat på runt 300-400 valpar till att nu ligga runt 200/ 35-40 kullar. För år 2016 föddes det 154 valpar.

Vi har under alla år haft en aktiv import av nya hundar.

Med en aktiv avelskommitté har vi en god möjlighet att uppnå vad vår avelsstrategi anger gällande hanhundsanvändning, nämligen att inte bedriva matadoravel, begränsa antalet avkommor efter enskilda hanar och vid halv/helbröder begränsa ytterligare antalet avkommor, för att förhindra utarmning av den genetiska variationen. Uppfödarna tar som regel ett bra ansvar, när det gäller att använda nya hanar i avel.

Petitklubben och dess syften

Svenska Petit Basset Griffon Vendéen Klubben, även kallad Petitklubben bildades 1992 av uppfödare och rasentusiaster i syfte att ta tillvara på rasens intresse i Sverige. Rasen i sig brottades då liksom idag med vissa rassjukdomar och avelsbasen var i början ganska smal. Målet var att genom upplysning och avelsrekommendationer försöka få kontroll över aveln och sjukdomar. Det ordnades träffar där det informerades om trimning, drevprov och utställning. Klubbtidningen Petitbladet, som började ges ut 1996, kom att bli en viktig informationskanal till medlemmarna. I slutet av 90-talet lades den första upplagan av rasklubbens hemsida ut på internet, det blev en mycket uppskattad sajt. Klubbens verksamhet idag skiljer sig inte mycket från de målsättningar som sattes upp vid Rasklubbens bildande.

Petitklubben skall

Informera om klubbens målsättning och rasens användningsområden.

Bedriva informations- och utbildningsverksamhet i frågor som är väsentliga för avelsarbetet inom rasen.

Följa den kynologiska verksamheten rörande rasen inom och utom landet.

Avelskommittén

Målsättningen för Avelskommittén är att skapa en verksamhet som skall vara intressant och nödvändigt för både uppfödare och varje enskild petitägare, samt att väcka intresse och förståelse för avelsfrågor hos alla klubbens medlemmar.

Avelskommitténs verksamhet skall bestå av

Presentera en bred information och följa forskning och utveckling avseende avelsfrågor.

Samla och sammanställa information som rör rasen i avelsfrågor.

Bistå uppfödare, tikägare och hanhundsägare med råd i avelsfrågor.

Vid förfrågan delge information och agera diskussionspartner i avelsfrågor.

Informera om klubbens kravnivåer och rekommendationer för avel.

Valpförmedling

För Petitklubbens Valpförmedling gäller följande:

- Uppfödaren ska vara medlem i Rasklubben för att få sin kull förmedlad.
- Båda föräldrarna bör vara drevprovsmeterade.
- Båda föräldrarna ska vara POAG-testade och följa Jordbruksverket regler gällande avel.
- Båda föräldrarna ska vara 24 mån eller äldre vid parningen.

Avelspolicy

Förslaget består av två delar

- En avelspolicy som beskriver vilka våra mål är
- En avelsstrategi som beskriver vilka medel vi vill använda för att uppnå målen.

Mål

Svenska Petit Basset Griffon Vendéen klubbens mål är att väcka intresse för rasen och främja avel av mentalt och fysiskt sunda, jaktligt och exteriört goda PBGV.

Vår ras utveckling grundas på uppfödarnas val av avelsdjur, samt på den användning som dessa får. Ärftlig variation är en förutsättning för rasens fortlevnad, därför skall aveln vara långsiktig och målinriktad. Det är av största vikt att den är hållbar, så den inte leder till brister avseende hälsa, mentalitet, funktion och genetisk variation.

All avel skall ske i överensstämmelse med djurskyddslagstiftningen och Svenska Kenneklubbens Grundregler.

- Att bibehålla inavelsgraden på en låg nivå.
- Att ingen kombination ska överstiga 6.25 % i inavelsgrad (kusinparning)
- Att bättre utnyttja tillgängliga hundar i aveln.
- Att motverka matadoravel, samt att närbesläktade hanar får för många avkommor
- Att öka den genetiska variationen.
- Att öka intresset och kunskaperna hos hanhundsägarna angående ansvaret dessa har vid parningar.
- Att öka uppfödarnas kunskaper om ansvaret i att vara uppfödare.

Under 2015/16 har vi haft obligatorisk mätning av vår ras och den visade inte på några större avvikelser.

Riktlinjer för avelsarbetet

- Ökad genetisk variation och fortsatt låg inavelsgrad.
- Bibehålla den rastypiska mentaliteten
- Verka för en god hälsa som möjliggör ett lång liv.
- Bevara och förbättra jaktegenskaper. Särskilt värna om att hunden släpper drevdjuret vid långskjuts och har egen återgång.
- Bevara tikens goda förmåga att föda och ta hand om sina valpar, samt hanens angelägenhet att para.
- Motverka exteriöra ytterligheter genom att välja individer som väl överensstämmer med rasens standard.

Allmänt

Självklart vill man undvika problem och defekter. Därför handlar mycket om hur man bör arbeta för att minimera defekter.

Ingen avelspolicy kan frita uppfödarna sitt ansvar som uppfödare.

Att utfärda rekommendationer om varje enskild defekt är omöjligt, därför har vi valt att behandla de viktigaste.

Inavel

Mycket viktigt i förebyggandet av uppkomst av defekter, är att begränsa inaveln. Inaveln har använts för skapande av rasen, men idag finns det ingen anledning att bedriva inavel.

Inavelsgraden har sjunkit genom åren, från att ha varit runt 4 % till idag runt 1 %.

(Se bilaga 1)

Allmänt anses en genomsnittlig inavelsgrad runt 2.5 % vara acceptabel. En hög inavelsgrad innebär en dubblering av gener, vilket medför att gener förloras. Även gener med negativ inverkan dubbleras, vilket leder till en ökning av defekter.

Genetisk variation är nödvändigt för rasen ska kunna motstå sjukdomar, samt leva upp till de krav som ställs idag och i framtiden.

Vi vill verka för att inavelsgraden hålls på en rimlig nivå, enstaka kullar kan ha en högre inavelsgrad, men för valpförmedling går gränsen vid kusin parning 6.25 %

Hanhundsanvändning

Ett verktyg för att hålla målet, att ej öka inavelsgraden, är att begränsa användandet av varje enskild hanhund.

Därför bör hanhund ej vara far till mer än ca 15 - 20 % av de hundar som registreras/år, under sin livstid. Vilket innebär ca 30 till 40 valpar beräknat på en års registrering om ca 200 valpar.

För att minska inavelsgraden ännu mer, bör även hänsyn tas om hel eller halvsyskon går i avel, vilket kan leda till ytterligare begränsningar.

Det kan vara frestande att använda unga hanar som gått bra inom jakt och utställning, faran med det kan vara att man inte vet så mycket om honom eller hans föräldrar. Vid importerad hund bör man alltid vänta med avel tills hunden minst uppnått rekommenderad ålder för avel (24 mån). Det är viktigt att känna till så mycket som möjligt om avelsdjuren och deras bakgrund. Ju äldre de är desto mer vet man om dom och deras föräldrar.

Därför kan det vara bra att begränsa en hanes användning i början, innan han används full ut. Skulle hanen visa sig olämplig, har man med begränsningen minskat spridningen av negativa effekter.

Exteriör

Det räcker inte att hundarna är friska och trevliga, aveln måste även vara inriktad på ett rastypiskt utseende med god jaktduglighet. Ett rastypiskt utseende innefattar t.ex. pälskvalitet, benställning och bröstkorgsförhållande, alla viktiga detaljer för en drivande hund.

Vi menar att avelsdjuren bör vara utställningsmeriterade med lägst Good och framtida målsättning är att höja detta till ett Very Good för avelsrekommendation

Jaktegenskaper

Sedan vårt första RAS antogs har trenden vänt från att det övervägande avlades på omeriterade tikar till att vi i dag har över 85 % drevmeriterade tikar. Strategin för att bevara petiten som jakthund, måste ligga högt på prioriteringslistan. Vi ska därför arbeta hårt för att så många individer som möjligt prövas på drevprov.

Vi bör sträva efter att få fram hundar med god jaktlust, som även arbetar med god kontakt - samarbete, vilket det bör tas hänsyn till i drevprovsbedömningen och därmed en kvalitetssäkring vad gäller titeln jaktchampion.

Att en PBGV självmant släpper om drevdjuret skenar iväg och går på s.k. långskjuts, är inte detsamma som lydnad. Att självmant släppa är en av våra viktigaste egenskaper på rasen och ska bibehållas.

Precis som för alla jakthundsraser, så bygger även god kontakt och samarbete på, ett i tidigt stadium av hundens liv, väl befäst ledarskap.

Vi menar därför att båda avelsdjuren i en tänkt kombination bör ha minst en 3:a som pris på drevprov.

Avelsstrategi för Petit Basset Griffon Vendéen

Avelsrekommendationer

Ökad genetisk variation

Hanhundsanvändning med hjälp av hanhundslista

- På hanhundslistan återfinns hanar som är minst 24 mån och utställda med minst Good efter 15 månaders ålder, samt drevprovsmärkerad. En hanhund bör under sin livstid ej ha fler avkommor än 15-20 % av års registreringen, vilket är på ca 200 registrerade ca 30 - 40 avkommor.
- När en hane uppnått antalet avkommor kommer han att tas bort från hanhundslistan, den lägre siffran gäller om även syskon går i avel.

Målsättning

- Att öka procentantalet jaktmeriterade hanhundar för att ytterligare kunna bredda avelsutbudet på hanhundslistan.

Mentala Egenskaper

Det typiska temperamentet ska tillvaratas. Egenskaper som intelligens, vakenhet, följsamhet, frimodighet och jaktduglighet

Avelsrekommendationer

- Endast använda avelsdjur som uppfyller vad standarden säger - en sund, livlig, jaktduglig hund med stabilt psyke.

Målsättning

- Att bevara den glädje och frimodighet vi har inom rasen och avstå från avel på individ med avvikande mentalitet.

Exteriör

Med hjälp av en aktiv avelskommitté och ökad kunskap hos uppfödare har petiten under åren utvecklats till en bra homogen typ med bra funktionell exteriör. Vi ser idag rakare framben och bättre fronter, men fortfarande finns en del att förbättra.

Avelsrekommendationer

- Använda hundar med ändamålsenlig exteriör utan ytterligheter med goda bruksdetaljer, som gör att hunden orkar en hel dag i skogen.

Målsättning

- Att fortsätta på den inslagna linjen som medfört att våra PBGV idag håller mycket hög klass exteriört och funktionellt.

Jaktegenskaper

Vi skall fortsätta med att förbättra självständigheten, modet och söknet, samtidigt som vi skall bevara följsamheten - samarbetet - skall - och hörbarheten. Det är av stor vikt.

Avelsrekommendationer

- Verka för att använda oss av hundar med dokumenterad jaktlig förmåga dvs. pristagare på drevprov, som dessutom uppvisar ett för PBGV typiskt beteende med bra samarbete och följsamhet.

Målsättningen

- Öka antalet startande PBGV på drevprov för att därmed ha en bättre överblick över rasens egenskaper

Sträva efter att en successiv procentuell ökning sker vad gäller andelen jaktmeriterade avelsdjur.

Hälsa

De allvarligaste sjukdomarna i vår ras måste prioriteras i aveln. Dessa är som följer.

Epilepsi

Krampanfall utan känd orsak. Uppträder vanligen före 2-3 års ålder. Arvsgången är ännu inte känd, men vi vet att forskare arbetar hårt för att hitta ett sätt att identifiera den defekta genen.

Hjärnhinneinflammation

Då petiten verkar ha en deposition för dåligt utvecklat immunförsvar, då framför allt under hundens första levnadsår, drabbas en del individer av bl.a. magkatarrer - halsinfektioner - urinvägsinfektioner - hudirritationer samt en mycket allvarlig form av hjärnhinneinflammation. Svårt att hantera då vi inte kan följa någon direkt arvsgång. Vår ras är dock överrepresenterad jämfört med andra raser, varför man får anta en ärftlig disposition.

POAG

Primär öppenvinkelglaukom, även känd som POAG, är ett smärtsamt tillstånd där trycket i ögat ökar med tiden för att till slut leda till blindhet.

Med finansiering från Waltham Foundation, har AHT hittat genen som påverkar Petit Basset Griffon Vendéen. I slutet av 2014 hittades den muterade genen för sjukdomen och ett DNA-test för rasen lanserades på Crufts 2015.

Vem som helst kan logga in på AHT's Webshop och registrera sig och därmed beställa ett DNA-test kit på nätet. Provkittet skickas ut pr post med fullständiga instruktioner och skickas åter pr post till AHT för undersökning. Resultatet kommer sedan att skickas pr e-post eller vanlig postgång.

DNA-test

Sjukdomen visar en autosomalt recessiv arv, vilket innebär att två kopior av den defekta genen (en från varje förälder) måste vara närvarande för att en avkomma påverkas av sjukdomen. Individer med en defekt gen och en normal gen, kallas bärare, visar inga tecken på sjukdomen, men kan nedärva den defekta genen till sin avkomma.

Clear : Hunden har 2 kopior av den normala genen och kommer vare sig utveckla eller nedärva någon defekt gen till sin avkomma.

Carrier : Hunden har en normal och en defekt gen, hunden kommer inte att utveckla sjukdomen POAG men nedärver i genomsnitt 50 % av den defekta genen till sin avkomma.

Affected : Hunden har två defekta gener för POAG och kommer att utveckla sjukdomen POAG.

(Bilaga 3)

Vi har i Sverige DNA testat 130 individer med följande resultat.

Totalt Testade	Clear	Carrier	Affected
130	84	42	4

Avelsrekommendationer

- Att para Clear med Clear vilket ger 100 % fria avkommor av den defekta genen.
- Att para Clear med Bärare vilket i genomsnitt ger 50 % fria från den defekta genen och 50 % bärare av den defekta genen. Ingen avkomma kommer att utveckla sjukdomen POAG.

Glaukom

Glaukom är ett ökat vätskestryck i ögat p.g.a. ett felaktigt avflöde ur ögat, vilket ger snabb blindhet. Vid glaukom eller grön starr, är trycket i ögat för högt vilket skadar nöthinnan och synnerven. Symptom på glaukom kan komma plötsligt. Ögat blir rött, hunden kniper med

ögat och verkar nerstämd eller trött, hornhinnan kan se gråaktig ut, hos en liten del av de drabbade hundarna uppkommer symptomen mer smygande. I ett friskt öga förs vätskan bort från ögat genom kammarvinkeln i samma takt som ny vätska produceras. Hos hund orsakas det ökade trycket i princip alltid av ett försämrat avflöde i kammarvinkeln. Orsaken kan vara primär, där en felaktig form på kammarvinkeln kan ge glaukom eller sekundär, där andra faktorer försvårar avflödet så som inflammation i ögat, tumör eller skador som påverkar kammarvinkeln. Den primära formen anses som ärftlig och förekommer på PBGV.

Problematiskt då avelsdjuret oftast hunnits sättas i avel innan sjukdomen uppkommer. Arvsgången på petiter är ej fastställd.

Linsluxation

Linsluxation innebär att linsen lossnar ur sin upphängning och lämnar sitt normala läge. Linsluxation nedärvs vanligen recessivt autosomt vilket innebär att båda föräldrarna måste vara antingen anlagsbärare eller sjuka för att sjukdomen skall uppkomma hos avkomman. Det finns generell rekommendation att inte avla på känd anlagsbärare för linsluxation, det vill säga djur med linsluxation, samt deras föräldrar och eventuellt redan producerad avkomma. Linsluxation kan även uppträda som följsjukdom till andra ögonsjukdomar, framför allt vid glaukom (grön starr) Linsluxation kan upptäckas vid ögonlysning långt innan den ger symptom, som ägaren själv kan upptäcka. Oftast drabbas båda ögonen samtidigt eller med kort mellanrum

Vi rekommenderar att man gör en Gonioskopi av ögonen, hos en ögonspecialist.

Övriga sjukdomar och defekter som ska beaktas:

Shortened Ulna

Ulnas nedre tillväxtzon sluts för tidigt, varvid benets längdtillväxt upphör, samtidigt som det andra benet radius fortsätter att växa. Detta medför en felaktig benställning och hunden uppvisar hälta. Behandlingen är enbart kirurgiskt och resultatet styrs av att operationen görs i tid.

Bettfel

Bettfel har alltid funnits i rasen, vissa upplever dock en ökning av denna defekt.

Tandförluster

Förekommer i rasen, Det finns en uttalad strategi sedan långt tillbaka, att inte para individer som har tandförluster med varandra.

Hypotyroidism

Underfunktion av sköldkörteln och därmed hundens ämnesomsättning

Cushing / Addison

Urinsten Förekommer inom rasen

Kryptochism

Defekter i testiklarnas nedvandring till pungen leder till att den ena eller båda är belägna i ljumsken eller bukhålan. Risken med att lämna en testikel kvar i ljumsken/buken kan vara att den blir cancerogen. Arvsgången ej klarlagt.

Allmänna rekommendationer

För att komma till rätta med de sjukdomar och defekter som förekommer inom rasen och där ärftlighet misstänks, behövs det information från uppfödare och hundägare. Detta för att kunna fastställa problemets omfattning samt arvsgången. Först därefter kan rekommendationer för bekämpning av defekten ges.

Fram till dess är allmänna rådet, att sjuka hundar eller hundar som ger avkomma med sjukdom, där trolig ärftlig bakgrund finns, inte fortsatt bör användas i avel. Man bör aldrig göra om en kombination som gett sjuk avkomma. Kullsyskon till sjuk avkomma bör användas med försiktighet och bör senarelägga avelsdebuten till runt 3 års åldern, för att därigenom förhindra att eventuellt avla på sjuk individ. För att nå framsteg i avelsarbetet gäller det att inte ha för många egenskaper att ta hänsyn till. Det är viktigt att de för individen allvarigare sjukdomar / defekter prioriteras.

Målsättning

Petit Basset Griffon Vendéen skall bevaras och utvecklas hälsomässigt så inga bekämpningsprogram behöver införas.

Samt öka inrapportering från uppfödare och hundägare, gällande rasens hälsostatus, till avelskommittén

Avelsetik för Petit Basset Griffon Vendéen

- En kombination bör ej göras mer än en gång under förutsättning av normalstor kull.
- Inga kända ärftliga defekter hos hane eller tik som skall användas i avel
- Hanar som är sunda, friska, och uppfyller de krav avelskommittén satt, ska prövas i avel i ett begränsat antal parningar, om allt ser friskt och rastypiskt ut, kommer de återigen att finnas tillgängliga för avel.
- Där kända defektnedärvare finns i stamtavlan för planerad kull skall tillses att samma anlag ej finns på både fader och modersidan.

Avelsrekommendationer

- Tik eller hane ska vara utställd minst en gång med lägst Good efter 15 månaders ålder
- Fylla 24 månader för både tik och hane vid parningstillfället. Finns syskon med epilepsi kan det vara befogat med senare avelsdebut (3 år)
- Båda föräldrarna i kombinationen bör ha minst en 3:a på drevprov
- Vara friska med mentalt bra status.
- Båda föräldrarna bör vara POAG-testade.

- Bilagor**
1 inavelslistan
2 Antal kullar / hanar / drevmerit
3 POAG bilden

BILAGA 1

År	Reg. individer	snitt inavel %
1998	373	3.7
1999	414	3.0
2000	305	2.9
2001	382	1.8
2002	387	2.3
2003	324	1.9
2004	368	1.8
2005	317	1.7
2006	300	1.5
2007	281	1.3
2008	316	1.3
2009	238	1.0
2010	225	1.1
2011	202	1.2
2012	165	0.7
2013	205	1.0
2014	179	1.0
2015	201	1.3
2016	160	

BILAGA 2

År	Reg. individer	antal kullar	antal hanar	antal kullar med minst 1 drevmerit
1998	373	69	50	81 %
1999	414	80	53	86
2000	305	57	44	53
2001	382	77	44	78
2002	387	80	50	79
2003	324	63	40	87
2004	368	75	47	84
2005	317	59	38	86
2006	300	65	40	87
2007	281	56	34	89
2008	316	63	39	87
2009	238	50	35	94
2010	225	47	37	87
2011	202	39	30	35 D-merit
2012	165	33	22	29 D-merit
2013	205	34	30	29 D-merit
2014	179	35	29	33 D-merit
2015	201	37	30	35 D-merit
2016	160	34	22	33 D-merit

BILAGA 3

Föräldrar	Valpar (förväntad prognos)
Fri förälder + Fri förälder 	 100% Fria avkommor
Fri förälder + Bärande förälder 	 50% Fria och 50% Bärare
Fri förälder + Sjuk förälder 	 100% Bärare
Bärande förälder + Bärande förälder 	 25% Fria, 50% Bärare, 25% Sjuka
Sjuk förälder + Bärande förälder 	 50% Sjuka and 50% Bärare
Sjuk förälder + Sjuk förälder 	 100% Sjuka avkommor